

Rola narracji subiektywnej w narracji dramaturgicznej filmu fabularnego na przykładzie filmu “Powrót Giganta”

Lider zespołu badawczego: **Prof. dr hab. Adam Sikora**

Tematem badawczym projektu jest próba stworzenia nowej struktury dramaturgicznej filmu, opartej na daleko idącej subiektywizacji. Scenariusz filmu - projektu nawiązuje do doświadczeń literackich Samuela Becketta, szczególnie do tekstu napisanego dla potrzeb teatru telewizji BBC „Eh, Joe”. Przedmiotem eksperymentu jest oparcie dramaturgii na powiązaniu podmiotu narracji filmowej z audiowizualną projekcją jego zasobów pamięci.

Praca badawcza przeprowadzona zostanie na kilku poziomach. Pierwszy obejmuje materiał zdjęciowy, czyli zarejestrowanie scen zawartych w scenariuszu. W obrębie tego materiału przeprowadzony zostanie eksperyment z znaczeniem POV - Point of View. Jest to znany środek dramaturgiczny służący subiektywizacji narracji filmowej. Zazwyczaj stosowany jest jako jeden z wielu elementów filmu, posiadający cechy wzmacniające intensywność przekazu. W planowanym projekcie badawczym będzie spełniał podstawową funkcję dramaturgiczną. Jego rola i znaczenie wynika z całościowej koncepcji projektu. Jest on bowiem pozbawiony narracji obiektywnej i w całości skonstruowany zostanie z percepcji i projekcji podmiotu przedstawienia.

Warstwę wizualną podlegającą personalizacji dopełni warstwa dźwiękowa. W tej warstwie ulokowane zostaną podstawowe nośniki kontekstualnego przekazu. Przedmiotem eksperymentu będzie również wzajemne przyporządkowanie warstwy wizualnej i dźwiękowej. Obraz i dźwięk zarejestrowany w trakcie procesu zdjęciowego podlegać będzie modyfikacjom w trakcie montażu filmu-projektu. Ten etap powstawania filmu będzie szczególnie istotny, ponieważ poddane zostaną próbie różnorodne metody uporządkowania struktury dramaturgicznej.

Relacja zachodząca pomiędzy obrazem a dźwiękiem będzie zmienna, obok tradycyjnych rozwiązań synchronicznych pojawią się łączenia asynchroniczne. Ponadto te same fragmenty tekstu będą reinterpretowane i lokowane w nowych kontekstach.

Jednym z ostatnich etapów realizacji projektu jest tzw. kolor - korekcja obrazu i stworzenie jednorodnej warstwy wizualnej. Materiał zdjęciowy realizowany jest na różnorodnych nośnikach rejestrujących obraz. Obok fragmentów utrwalonych wysokiej klasy kamerami cyfrowymi, pojawi się zapis, pochodzący z aparatów telefonicznych oraz średniej rozdzielczości

kamer cyfrowych. W końcowym etapie prac nastąpi proces połączenia odmiennych technologicznie i stylistycznie warstw obrazu.

Cały projekt zorientowany jest na próbę stworzenia nowej jakości narracyjnej. Związany jest z refleksją nad istotą pamięci, która jest głównym kreatorem głosów i obrazów. Ponadto jest analizą powiązań zachodzących pomiędzy trzema podstawowymi wymiarami czasu, czyli czasem realnym, przeszłym i przyszłym. Treści ewokowane przez podmiot narracji wzajemnie są powiązane i dookreślające. Następuje proces anihilacji granic pomiędzy trzema wymiarami, określającymi przestrzenno-czasowe kontinuum podmiotu.

Projekt nawiązuje do takich eksperymentów formalnych jakie zapoczątkował Alain Resnais w filmie „Zeszłego roku w Marienbadzie”. Będzie to jednak rozwinięcie problemów poruszonych w tym filmie.